

AAVIKKOLEGUAANI

Dipsosaurus dorsalis
(Engl. Desert iguana)

Aavikkoleguaani kuuluu liskojen alalahkoon *Sauria* ja leguaanien heimoon *Iguanidae*.
Laji esiintyy luonnossa USA:n lounaisosissa ja Meksikon luoteisosissa.

D*ipsosaurus*-sukuun kuuluu kolme lajia, joista lemmikkieläinmarkkinoilla tunnetuin on *Dipsosaurus dorsalis*.

Nimensä mukaisesti aavikkoleguaani viihtyy kuivilla ja kuumilla aavikoilla ja puolaaavikoilla. Kuumimpaan aikaan päivästä lisko kaivautuu hiekkään, mutta sään viiletessä se liikkuu aktiivisesti ruokaa etsiessään.

Lisko voi saavuttaa lähes 40 cm kokonaispituuden, josta lähes puolet on häntää. Häntä katkeaa herkästi, joten siihen ei koskaan saa tarttua.

Mikäli lisko tuntee itsensä uhatuksi, voi se paeta etujalat ilmassa takajaloillaan juosten.

TERRAARIO

Aavikkoleguaani vaatii suuren pohjapinta-alan terraarioonsa. Jonkinlaisen minimikoon antaa 100 x 50 cm kokoinen pohja, mutta isompi on luonnollisesti aina parempi. Varmista terra-

rian riittävä koko jo ostotilanteessa Faunattaren henkilökunnalta.

Pohjamateriaaliksi laitetaan hienojakoista hiekkaa noin 15 cm kerros, jotta liskon on mahdollista kaivautua sen alle. Alin kerros hiekasta pidetään kosteana, mutta ei märkänä.

Terraariota ei tarvitse sumutella, sillä nämä liskot viihtyvät aavikkomaisissa oloissa. Terraarioon on sijoitettava vesiastia, vaikkakaan liskot eivät kovin usein vettä juo. Vesiastian vesi on pidettävä puhtaana. Peruslämpötila terraariossa saa olla 27-30 astetta, lämmittelypaikalla lämpötila saa kohota 40 asteeseen. Lämmönlähteenä voi lämpöpaikalla käyttää lamppu-

spottia, joka suojataan siten, ettei lisko pääse siihen itseään polttamaan. Valaistuksena on hyvä käyttää UVB-loisteputkea. UVB-säde on liskoille tärkeä, sillä sen ansiosta ne pystyvät kehittämään elimistönsään D₃-vitamiinia, joka vaikuttaa kalsiumin imeytymiseen niiden elimistöön. Kalsium vaikuttaa ihon ja luuston kehittymiseen aineenvaihduntaan ja mahdolliseen munintaan. Yöksi valot ja lämmitys sammutetaan ja lämpötila saa laskea huoneenlämpöön.

imeytymiseen niiden elimistöön. Kalsium vaikuttaa ihon ja luuston kehittymiseen aineenvaihduntaan ja mahdolliseen munintaan. Yöksi valot ja lämmitys sammutetaan ja lämpötila saa laskea huoneenlämpöön.

Liskot kaipaavat piilopaikkoja viihtyäksensä, joten kivillä, kaar-noilla, juurakoilla ja kasvillisuudella voi niille rakentaa piilopaikkoja. Mahdolliset kivröykkiöt ja muut rakennelmat on tehtävä niin tukeviksi, ettei lisko voi rakennelmia romauttaa ja vahingoittaa näin itseään. Kasvit eivät saa olla piikikkaita, teräväreunaisia tai myrkyllisiä liskolle, sillä nämä liskot syövät herkullisimmat kasvit suihinsa. Somisteena voi käyttää myös tekokasveja.

RAVINTO

Aavikkoleguaani on kasvis-syöjä. Se on erikoistunut syömään kukintoja, mutta muukin kasviraivinto kelpaa. Ravinnon tulee olla monipuolista ja hyvälaatuista. Kaupan hyllyiltä löytyviä hyviä vaihtoehtoja ruoaksi ovat mm. endiivi, kesäkurpitsa, lehtisalaatti, mangoldi, paprika, porsa, persilja, porkkana, ananas, appelsiini, greippi ja mandariini, joiden kalsium / fosforisuhde on lähellä ihanteellista 2:1 arvoa. Lisäksi omena, kurkku, tomaatti, päärynä, hunaja-meloni. Kesällä kannattaa kerätä vesikrassia, lehtipuiden lehtiä ja muuta kasvillisuutta, varsinkin voikukan lehtiä. Syötäväksi tarkoitetut kasveja ei saa kerätä autoteiden varsilta.

Talvella voi ruokakasveiksi itse idättää mung-papuja, auringonkukanversoja, kauraa ja muita helposti itäviä kasveja.

